

9-11-1898

தமிழ்ச்சுடர்

கவிஞர்

விபுல பீதாம்பரன்

THAMIL CHUDAR

KAVIGNAR
Vipula Peethambaran

வித்தகன் விபுலன் பொற்பதம் போற்றும்
உத்தமன் ஏகினுன்
விண்ணாலகம் போய் எண்ணம் நிறைந்தவன்
இதயம் தேடினுன்
விண்ணவர் செந்தமிழ் கற்றிடவேண்டி
விபுலன் கைவினுன்—அந்த
வித்தகன் பக்தன் பீதாம்பரனும்
விண்ணகம் நோக்கினுன்
விரைந்து விண்ணகம் நோக்கினுன்.

University of Jaffna

894.811

PIT

250349(AR; Main)

5-4-1972

894.81
Q21 AR

2

முருகன் துணை

இரங்கற்பா

தண்டமிழிற் பேரன்பும் சைவத் திருநெறியால்
 மண்டும் ஒழுக்கமும் வாய்ந்தவளை - அண்டுமன்பு
 துன்றும்பி தாம்பரனைக் கோணேச் சுரத்தோனை
 என்று நாம் காண்போம் இலி.

புலவர் பெருமையினப் போற்றி யறிந்தோன்
 புலவர்பால் அன்பு பொருந்தி - நலஞ்செய்யும்
 பிதாம் பரன்மறைந்தான் என்றுதொரு பேரிடவங்
 தேதேதோ செய்த தெனக்கு.

சைவ நெறிவளர்த்தான் தண்ணைந் தமிழ்வளர்த்தான்
 உய்யும் நெறியால் ஒழுகினான் - மெய்வளரும்
 பிதாம் பரன்றுன் பிரிந்தான் துயர்மாற்ற
 ஏதா றுதலும் இலை.

கி. வா. ஜகந்நாதன்

கலைமகள்: — தபால் பெட்டி 604. — மயிலாப்பூர்: — சென்னை 4:

18.4.98
24/29

—
வைகு சங்கரம்

ாபர்ட்டின் பி

ஶாயிருளுகு ஸ்ரூதை ம்பான்றபவி ருபிபிடாண்து
புந்யாந்து — வைகுச்சாம ம்யூக்கலூடு ம்தாந்வை
நீநுகுவித்ராக சாவிவாகவி க்கைப்பாகு சீம்புராண்து
.வைகு மாயிவாநாக மான முருங்கா

நீநுகுவித்ரிய இற்றாபவி பாநிபிவகைருபலி ர்ஷைபு
ம்புய்க்கெற்றஙை — கீர்த்தாபலி பாந்து நோபர்ஷைபு
ஸ்ரூதிபவி நூகுறைங்கா நீநுகுத்தியவாந்றப மாதுபி
.ஞக்காகு துய்கலி கூகுவித்ருவி

நீநுகுத்தர்வாயுபுகு நீநாந்து நீநுகுத்தர்வாயுரூளி மைகை
ம்புராவையெவலி — நீநுகுலூடு நீயருளுகு ம்புய்தே
ருற்றாயர்யாடு நீநுகுத்திபு நீநுந்றப மாதுபி
.ஞக்காகு முழுகுறை கூகு

நீநுகுத்துக்கை நீநுகுத்துக்கை

நீநுகுத்துக்கை — நீநுகுத்துக்கையி — நீநுகுத்துக்கைபலி நீநுகுத்துக்கை

த. மா. பீதாம்பரன் அவர்கள்

தந்தை - நன்னித்தம்பி மாரிமுத்து

தாயார் - வயிரவனுநர் மகள் எம்மிளி அன்னமுத்து

ARCHIVES

உதயம்: 9-11-1898.

ஜோதி: 5-4-1972.

250349

250349

University of Jaffna

250349

Library

29

பிதாம்பரன் ஆறுறவுகளும் பணிகளும்

திரு. பிதாம்பரனும் யானும் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தோடும் சுவாமி விபுலானந்த ரோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தபடியால் ஒருவரையோருவர் நன்கு அறிந் திருந்தோம். பிதாம்பரனுர் சுவாமி விபுலானந்தரைத் தமது குருவாகக் கொண்டிருந்தார். சுவாமிகள் 1925-ம் ஆண்டு வரையிற் திருக்கோணமலையிலிருந்து தமது கல்விப் பணியை ஆரம்பித்தார். இக்காலம் தொடக்கம் பிதாம்பரனுர் சுவாமிகளின் பணிகளுக்கெல்லாம் அருந்துகீணயாயிருந்தார்.

கொழும்பு விவேகானந்தசபை 1925-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத்தில் ஆரம்பித்த “விவேகானந்தன்” என்னும் சஞ்சிகைக்குச் சீல ஆண்டுகள் ஆசிரியராகச் சுவாமி விபுலானந்தர் இருந்தார்கள். இப்பணியைத் திருக்கோணமலையிலிருந்தே செய்ததாக அப் பத்திரிகையின் பழைய இதழ்களிலிருந்து அறியக்கூடியிருந்து. ஆரம்பத்திலிருந்தே பிதாம்பரனுர் இச்சஞ்சிகைக்குக் கட்டுரை எழுதிவந்தார்கள். இக்காலத்தில் இவர்கள், சுவாமிகள் திருக்கோணமலையில் அமைந்திருந்த இராமகிருஷ்ண ஆசிரிமத்தில் இருந்து வந்தார்கள்.

“விவேகானந்தன்” முதல் இதழுக்கு “அன்பே சீவமாவது” என்னும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையை இவர் எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையில் சுவாமி விவேகானந்தரின் அன்புப் பணிகளுக்கெல்லாம் வித்தாக இருந்த அவர்களின் அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு வர்ணித்துள்ளார்:- “ஸ்ரீ மத் விவேகானந்த சுவாமிகள் மேற்றிசையில் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்த பொழுது, ஓரிரு ஒரு தனவங்தருடைய வீட்டிற்றங்கி நிற்க நேரிட்டது. பார்த்தவிடமெங்கும் மின்சார விளக்குகள் இந்திரன் வாழும் அமரபதியோ எனச்சீறந்து விளக்கிய அவ்வீட்டிற் பதினைந்து அடுக்கு மெத்தைகள் இடப்பட்ட சப்ரகோண மஞ்சத் தீன் மீது சீறிதயர்ந்து சித்திரை செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது சுவாமிகளுக்கு இந்தியா விழுள்ள சகோதரர்களுடைய எண்ணம் வந்தது. ஏழைகளுடைய துன்பத்தையும் வறு மையையும் நினைத்தார்; கண்ணிலிருந்து வழிந்த கண்ணீர் தலையணையை முற்றிலும் நீணயப்பண்ணிற்று. “டாரதமாதாவின மக்களாகிய எனது சகோதரர் வறுமைத் துன்பத் தீஞால் வருந்த நான் இந்த மஞ்சத்தில் படுத்தல் தகுமோ” என்று தமக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டு கீழே இறங்கித் துணியை விரித்துப் படுத்துக்கொண்டு இந்தியாவிலுள்ள ஏழைச் சகோதரர்களுடைய துன்பத்தை நினைப்பதிலே இராப்பொழுது முற்றிலையும் கழித் தார். பாரதமாதாவின் அருந்தவப் புதல்வராய் உதித்து, சிவஞான சிங்கமாய் மேற்றிசை சென்று எமது சமயத்தை நிலைநாட்டிய ஸ்ரீமத் விவேகானந்தசுவாமிகள் இமயமுதற் கண்ணியாகுமிரவரையும் கால்நடையாக யாத்திரைசெய்து ஆங்காங்குள்ள ஸ்தலங்களையும் மக்களையும் பார்வையிட்டுக்கொண்டு வந்தகாலத்தில் எங்கனும் நிறைந்திருந்த வறுமையையும் துன்பத்தையும் கண்ணுற்றுப்பையால் அத்தவப் பெருஞ் செல்வருடைய உள்ளம் உருக்கத்தினுற் சலிப்படைந்தது. ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் கடல்மடை திறந்தாற்போன்று அருண் மழை பொழிந்ததுக்குக் காரணம் அவரது திருவுள்ளத்தில் நின்று ததும்பிய அன்பேயாம்.

மேலும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வெளிவந்த பத்திரிகைகளிலும் சிறந்த கட்டுரைகள் பீதாம்பரனுர் எழுதியுள்ளார். இவையெல்லாம் அவர் கட்டுரை எழுதும் திறனை நன்றுகாட்கின்றன.

பீதாம்பரனுர் ஒரு சிறந்த கவிஞராகவும் விளங்கினார். திரு. அருணாந்தி அவர்கள் வடபெரும்பாக வித்தியாதரிசியாக இருந்த காலத்தில் பாலர்களுக்கு ஏற்ற பாடல்கள் தமிழில்லாததைக்கண்டு அக்குறையைத் தீர்க்கும்பொருட்டு தமிழ்ப்புலவருக்கிடையில் ஒரு போட்டியை ஏற்படுத்தினார். நவாவியூர் சோமசுந்தரப்புலவர், பீதாம்பரனுர் உட்பட பல புலவர்கள் இப்போட்டியில் பங்குபற்றினர்.

சிறந்த பாடல்களைத் தெரிக்கெடுக்க நியமிக்கப்பட்ட குழுவில் சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார், மகாவிங்கசிவம். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் இருந்தனர். இவர்கள் தீர்ப்பின்படி பீதாம்பரனுருக்கு முதலாம் படியில் (Greadi) முற்ற பரிசும், இரண்டாம் படியில் (Greadi) இரண்டாம் பரிசும் கிடைத்தது. இரண்டாம் படியில் முதற்பரிசு சோமசுந்தரப்புலவருக்குக் கிடைத்துதென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இப்போட்டிக்கு வந்த சிறந்த பாக்களின் முற்ற பதிப்பு 1935ம் ஆண்டிலும், இரண்டாம் பதிப்பு 1941இலும் வெளிவந்துள்ளன. முதலாம் படியில் காணப்படும் பின்வரும் பாட்டு பீதாம்பரனுரின் கவித்திறனை நன்கு காட்கிறது.

கைப்பணியும் கடவுள் வாழ்த்தும்

மல்லிகைப் பூவாலே — மனங்கமழ்
மாலை தொடுத்திடுவோம்
மூல்லை அரும்பெடுத்தே — அழகிய
முத்தராம் கோத்திடுவோம்
தாமரைப் பூவெடுப்போம் — தலைவனைத்
தாழ்ந்து வணங்கிடுவோம்
நாமகள் வீற்றிருக்கும் — வெள்ளை
நன்மலர் நாமெடுப்போம்.

சுவாமி விபுலானந்தர் மறைந்தபின்பு அவர்கள் ஞாபகமாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு முத்தமிழ் விழாவினை பீதாம்பரனுர் எடுத்தனர். இவ்விழாவிற்கு சுவாமிகளின் மாணவர்களான வித்துவான் வெள்ளைவாரனார், பேராசிரியர் ஆலாலசுந்தராஞ் செட்டியார், முதலியோனத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அழைத்தனர். வீணை வித்தகர் சிவானந்தம் பின்லையையும் அழைத்தனர். இவ்விழா மூன்றுநாட்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

யோகசுவாமியைப்பற்றி ஒரு நூல் எழுதும் பொருட்டு சில விழயங்கள் உதவும்படி இரு வருடங்களுக்கும் எழுதியிருந்தேன். உடனே யோகசுவாமிகளுக்கும் சுவாமி விபுலானந்தருக்கும் இருந்த ஆத்மீக உறவை விளக்கும் அரிய குறிப்புக்களை அனுப்பினார்கள். அக்குறிப்புக்களையெல்லாம் யான் எழுதி “தினகரனில்” வெளிவந்த கட்டுரைகளிற் காணலாம்.

பீதாம்பரனுர் எழுதிய கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் தொகுத்து வெளியிட்டால் அவை தமிழ் மாணவருக்கு ஒரு பெருவிருந்தாக இருக்கும்.

“மணிமணை”

மல்லாகம்,

இலங்கை.

ச. அம்பிகைபாகன்

முன்னால் அதிபர், வைத்தீஸ்வரவித்தியாலயம்

21-4-1972

என் ஆத்மீக நண்பன் அருமைப் பிதாம்பரன்

புள்ளினுமே ஸிர்போ னிலையாமை யென்றென்னி
இன்னினியே செய்க வறவினை — யின்னினியே
நின்று விருந்தான் கிடந்தானறன் கேளவறக்
சென்று எனப்படுத லால்

நெருஙல் உள்ள ஒருவன் இன்றில்லை எனும் பெருமைப்படத்தில்லைகம். யான் வித்தியா கந்தோரில் 1927-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1949-ம் ஆண்டுவரையும் கடமைபார்க்க நேர்ந்தது. பண்டிதர், புலவர், ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையாளர், விபுலானந்த அழகாரின் அருமைச் சீடன் என்றெல்லாம் பலபட அழைக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும், நற்கண நற்பண்பு படைத்த பிதாம்பரப் புலவரைப்போல ஒருவரைக் கண்டதில்லை. அடக்கம் என்ற குணம் எப்படியிருக்கும் என்பதை யான் கண்டது என் அருமை நண்பர் பிதாம்பரன் அவர்களிடத்திற்றுன். வித்தியாக்நோருக்கு வரும்போதெல்லாம் முதலிலே என்னைக் கண்டு, தேநீருந்திச் சிறிது நேரம் உரையாடிய பின்னர்தான் தனது உத்தியோகக் கடமையைப்பற்றிச் சொல்வார், யான் இனிப்பாறிய பின்னரும் அசுருடைய தொடர்பு நீங்கவில்லை. காரணம் வேறுஒன்றுமில்லை, கள்ளங்கபடமற்ற தூய உள்ளம். அவருடன் உரையாடுவது உண்மையிலே பழைய புலவர்களுடன் உரையாடுவதையே வினிப்புட்டும் பெற்றி வாய்ந்தது,

அன்பர் பிதாம்பரன் அவர்கள் விபுலானந்த அழகாரின் அனுக்கத் தொண்டர். அடிகளாரின் அநேக பாடல்களும் கட்டுரைகளும் அன்பர் பிதாம்பரத்திடமிருந்தன. தூதில் டவசமாக விபுலானந்தரை நன்கு அறிந்திராத இளங்காளைகள் சீலர் விபுலானந்தரின் சமாதியின் பின்னர் தாம்தான் சுவாமிகளின் அனுக்கத்தொண்டர் என்று புற்றீசல் போலக் கிளம்பி சமாதியடைந்த சுவாமிகளின் பெயரால் புத்தகங்கள் எழுதித் தமக்குப் பிழைப்பைத் தேடத் தொடங்கிவிட்டனர்; இத்தால் விபுலானந்த அழகாரின் விரிவான வரலாடே கட்டுரைத்தொகுதியோ முற்றுக வெளிவரவில்லை என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அன்பர் பிதாம்பரத்தின் பின்னைகள் இப்பணியை விற்கவேற்றி வைப்பார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

மேலும், பூஞ்சான் ஐ. ச. அருள்நந்தி அவர்கள் இலங்கையிலே பின்னைகளுக்கேற்ற பின்னைப்பாடல்களை ஊக்குவிக்கும் கோக்கமாக ஒருபோட்டியை ஏற்படுத்தியபோது முதலாவது பரிசிலைப் பெற்றவர் நம் பிதாம்பரப் புலவர்தான். என் ஆத்மீக நண்பர் சமய விஷயமாக எழுதிய கட்டுரைகள் அளப்பில், ஈழகிசுரி ஆண்டு மடல் ஒங்றில் “நாடகச் சுவடுகள்” என்று ஒர் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை எழுதியிருக்கார்கள். அண்மையில் யான்வெளி யிட்ட “நல்லூர்க் கந்தசுவாமி” என்ற நாவினை அனுப்பிவைத்தேன், ஒரு கிழமைக்குள் அவர் தனது அன்பின் பெநுக்கைப் பாட்டுழூலமே எழுதிப்பனுப்பினர். அதனை எனது நூலின் இரண்டாம் பதிப்பில் சேர்ப்பதற்காக வைத்திருக்கிறேன், அவருடைய அருமைப்பாடல் என்னிடம் உண்டு. ஆனால் அதை எழுதிய கை தீக்கிரையாகிவிட்டது. அந்தோ பரிதாப்ப், அவர் இறந்துவிட்டார் என்று என்னால் நம்பமுழுயாமல் இருக்கின்றது. அந்தப்பாடலையும் இக்கடித்தத்தில் சேர்த்துவிடவே என் மனம் விளைகிறது.

•   •

உழுவலன்புடையீர் வணக்கம்பல

நல்லீத் திருமுறையைக் கண்டு நயமுணர்ந்தேன்
செல்லப்ப சாமிபதங் சீந்தித்தேன் — நல்லகுரு
நாதன் உபதேசம் ஞானமுகத் திற்றிகழும்
போதனையே சின்னாற் பொருள்.

தக்கார் தகவிலர் எனப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படுமென்று — எச்சமயத்
துள்ளோருங் போற்றும் உயர் வள்ளுவர்களும்
கள்ளமிலா எச்சமிது காண.

நல்லீ முருகனருள் நல்குவான் நண்பனே
பல்கலையும் தேர்ந்திட்ட பண்டிதனே — பல்லாண்டு
வாழும் வரமருள்க வந்தனைகள் தந்தவன்றுள்
நாழிகைதோறும் நயந்து.

உடலங்கம் சிறிதளவு குறைவு. அதிகம் எழுத விருப்பம். இன்று இயலவில்லை. விபுலா
னந்தர் ஈந்த எச்சம் யாழ்ந்து. தாங்கள் அருளியது நல்லீத் திருநூல். ஈழத்தில்
வெளிவந்த நூல்களுட் தலைசிறந்தது. அதமும் புறமும் நன்று நன்று.

நண்பன்,
மா. பீதாம்பரன்

நண்பர் பீதாம்பரன் எழுதிவந்த விபுலானந்தர் வெண்பா என்ற நூல்லீத் தமிழ்மக்கள்
வெளியிட முயலவேண்டும். இவற்றைச் செய்யாது விட்டால் அவருடைய ஆன்மா ஒரு
போதும் சாந்தியடையமாட்டாது. நினைவுமலரைப் பார்க்கினும் அவருடைய ஆக்க நூல்
களை வெளியிடுவதில் அவருடைய பின்னொக்கஞும் உற்றர் உறவினரும் இடையருது
உழைக்க முற்படவேண்டும் என்பது எனது பேராசை. ஆறின கஞ்சி பழங்குள்சியாக
விட்டுவிடக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைவதாக.

“ முருகன் அருள் ”

3/2, இராமகிருஷ்ண ரேறஸ்,
வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு,

குல. சபாநாதன்
20 - 4 - 72

தமிழின் பொருட்டும்,
சைவத்தின் பொருட்டும்
தமது வாழ்க்கையைத்
தியாகம் செய்த
செம்மனச் செம்மல்

நம் பீதாம்பரன்

நண்பர் பீதாம்பரத்தின் தமையஞகிய திரு. எ. எம். கே. குமாரசுவாமி ஓர் கிறிஸ்தவர்; சிறந்த பேச்சாளர். ஆங்கில மொழியில் ஆற்குறுமுக்குப்போல் நகைச்சுவை ததும் பப் பேசும் அவரது நாவன்கை மேல்நாட்டார் மத்தியிலும் பிரபலம் பெற்றது. தமிழிலும் திறமையாக உரையாற்றும் திறமை அவருக்கு உண்டு.

பீதாம்பரத்தின்மீது அளப்பரிய அன்புவைத்துளர் அவரது தமிழ்க் குரவர் விபுலாநாந்த அடிகளாரெனின்; அடிகளாரின் உள்ளங்கலங்து அருமை நண்பர் திரு. குமாரசுவாமி யென்பேன். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதற்பேராசிரியராய்த் தமிழ்ப்பீட்டத்தை அடிகளார் அணிசெய்து கொண்டிருக்க; பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவாளராய் அதன் நிருவாகத்தைச் செம்மைசெய்து கொண்டிருந்தார் திரு. குமாரசுவாமி.

அன்புத் தம்பி பீதாம்பரன் பற்றி ஆழந்த கவலை அவருக்கு இருந்தது. பீதாம்பரன் தமையன் வழிசின்று கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவி; தாவர போசனத்தைக் கைவிட்டு; பல்கலைக் கழகம்புகுங்கு கல்வி பயின்றிருந்தால்; எங்கேதும் ஓர் ஸ்ரீவாக பீடத்தை அணிசெய்து அமர்ந்திருப்பார். ஆனால், தமையன் வழிச்சென்று உயர்நிலையமைடுவதை விரும் பாமல், தமிழின் பொருட்டும், சைவத்தின் பொருட்டும் தமது வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்த செம்மனச் செம்மல் நம் பீதாம்பரன்.

தமையன் குமாரசுவாமி வடதுருவத்திலின்று, ஆங்கிலம், கிறிஸ்தவம் என்பவற்றின் உயர்ச்சிக்காகப் பணிபுரிந்து பண்பின் சிகரமாய் விளங்க; தம்பி தென்துருவத்தில் ஸின்று தமிழுக்கும், சைவத்துக்கும் பணிபுரிந்து பண்பின் மணிமுடிபோல் திகழ்ந்தபோதும், எல்லையில்லாத அன்பு இருவரையும் இணைத்து வைத்தது. இது அமைவது அருமையினும் அருமை.

பீதாம்பரத்துக்குப் பல பயித்தியம் ஒன்று தனித்தமிழ்ப் பயித்தியம் தமது பெயரையே ‘பொற்பூந்துகிலார்’ எனத் தமிழ்ப்படுத்திக்கொண்டு வழங்கிய பெருமை அவருக்கு உண்டு. இதே சமயத்தில் ‘தனித்தமிழ்’ப் பயித்தியம் என்று எதிர்ப்பிரசாரங் செய்து கொண்டு மேடையேறி விவகாரம் பண்ணியபெருமை தமையன் குமாரசுவாமிக்கு உண்டு. மட்டக்களப்பு நகரமண்டபத்தில் எனது தலைமையிலேயே தனித்தமிழ்ப் பயித்தியம் பற்றி வெளுத்துவாங்கிய தமையனின் செய்தியும் இங்கு ஸ்ரீவுக்கு வருகின்றது.

அடுத்த பயித்தியம் ஒன்று அது அச்சுப்போடும் பயித்தியம் நூலெழுத வேண்டும்; அச்சிற் பதிக்கவேண்டும்; எண்ணங்கள் பறம்பவேண்டும்; பாடினார் யார்? பாடுவித்தார் யார்? பதிப்பித்தார் யார்? என்று வரலாற்றுக்கு வழிசெய்யவேண்டும் எனத் துடியாகத் துடித்துக்கொண்டிருந்தார் அவர்.

எனது முதல் முயற்சியின் பேருகிய ‘பாலசரிதை நாடகம்’ என்னும் நாலை அச்சிற்பதிப்பித்து என்னை எழுத்துத் துறையில் ஊக்கியவர் நண்பர் பீதாம்பரமேயென நன்றி யுடன் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பீதாம்பரன் கணிதத்துறையிலும் போற்றல் படைத்தவர். இங்நாட்டுச் சூழ்நிலையை யும் கணிதத்தையும் இனின்துவைத்த சிறப்பு இவருக்கு உரியது. தேசிய நோக்குடன் கணித நூல்களை எழுதிவெளியிட்ட பீதாம்பரன், நமது மாணுகர் நமது தழுநிலையை உறுத்தினாயாகக் கொண்டு செய்வுபுரிந்து முன்னேற வேண்டும். எடுத்ததற்கெல்லாம் மேல் உறுத்தினேயே நோக்கும் மனப்பான்மை மாறவேண்டும் என்று ஜூப்பது ஆண்டுகளின் முன்னேயே சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்.

அவரின் இன்னொரு பயித்தியம்; அது யாழ்ப்பயித்தியம். விபுலானந்த அடிகளாரின் யாழ்நாலைப் படிக்கவேண்டும்; பரப்பவேண்டும் என்னும் பயித்தியம் தலைக்கேறி அது பின்னர் அவரது வீழுமேயுவதையுமே பற்றிக்கொண்டது. தமது வீட்டுக்கு ‘யாழ் அகம்’ என்றே பெயரும் வைத்துக்கொண்டார். இவர்தம் பின்னைகள் பரமேஸ்—கோணேஸ் இருவரும் மெல்லிசை மன்னர்களாய் இரசிகர்களை இப்பவெள்ளத்தில் ஆழ்த்திவருகின்ற இனிய இயல்பானது, தஞ்சையாரின் யாழ்ப்பயித்தியத்தின் பிரதிபலிப்பாக இவர்களுக்கு வந்த பிறப்புரிமை போலும்.

விபுலானந்த அடிகளாரன்னும் தலைவிருட்சத்தை வட்டமிட்ட தமிழ்ப் பறவைகளுள்ளே, அவ்விருட்சத்தின் உச்சியிலே பழுத்த சாரங்கொண்ட கணிகளைப் பீதாம்பரன் என்கின்ற பறவை நேரேசென்று பறித்து உண்ண. சிதம்பரப்பிள்ளை - சீனிவாசனும் (பிறகாலத்தில் நடராசனந்த சுவாமிகள்) பூபாலபிள்ளை (பின்னர் பண்டித பூபாலபிள்ளை) சரவணமுத்து (இப்போது பண்டிதர் சரவணமுத்து) பரமசாமி ஆசிரியர் இவர்களுடன் கூடிப் பக்கத்துக் கிளைகளிலே கணி பறித்துண்டு அனுபவம் சிறிது பெற்றவன் யான்.

நாள்தோறும் இரவு 7 மணிக்கு எங்கள் வகுப்புத்தொடங்கும். மேசை கதிரையில்லாத வருப்பு, குருவுக்கும் ஆசனம் பாய்தான். புத்தகம் வைப்பதற்கு மட்டும் முன்னே அளவான தொரு பீடம் இட்டுக்கொள்வார். நன்றிரவு 12 மணிவரை வகுப்பு நடக்கும். பத்துமணியாக வயிறு பத்தும் (பற்றும்). பீதாம்பரன் தொடக்கம் ஒவ்வொருவராக மெதுவாய் எழுந்து சுவாமியை வளைத்துக் கொண்டு வயிற்றைப் பிசைவார்கள்.

சுவாமிகள் கையில் புத்தகம் எடுத்துக்கொடுப்பதும், வாங்கிவைப்பதும் என்வேலை பதினொரு மணியானதும், சுவாமியிடம் மிகவும் பணிவாக, வயிறு பசிக்கும் செய்தியை மற்றவர்கள் சார்பிலே சொல்வேன். நேரமென்ன? என்று கேட்பார். பதினொருமணி என்பேன். கட. ஆகப் பதினொருமணிதானு? என்று சொல்லிக்கொண்டே வகுப்பைத் தொடங்குவார்.

மணி பன்றிரண்டாய்ப் போகும். வகுப்பும் நடந்துகொண்டேபோகும். புத்தகத்தைத் தருவார். நான்கையேந்திரிவ்பேன்; அது சிலப்பதிகாரமாயிருக்கும்; சீவகசிங்தாமணி யாய் இருக்கும்; தொல்காப்பியமாயிருக்கும். இதுதான் நாங்கள் சுவாமிகளிடம் பழத்த சங்கதி. இத்தகைய தியாகத்தால் சுவாமிகளின் உடல் நலத்தையும் பழப்பழியாகப் பாதித்தது. பீதாம்பரன் பெற்ற தமிழ் தனித்தமிழ் அல்ல; பசிநிடங்கு பழத்த தமிழ்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஏறு நைக்கச்சுவைப் பேர்வழி; குறும்புஞ் செய்வேன். இதனால், பீதாம்பரத்தைப் பலசந்தர்ப்பங்களில் எக்கச்சக்கர் படுத்திய திறமை

யும் எனக்கு உண்டு. சிலவேளை எனது பகடிகள் அளவுடைர் துபோய் அவை பெரும் பரத்தின் பொறுமையைச் சோதிக்கும் அளவிலும் வந்துவிடும். பீதாம்பரன் அஸ்யார்; கோபியார்; நீ ஒரு வம்பன் என்று இனிய முகத்துடன் இனிய தொனியிலே என்னைக் கழங்குதொள்வார். கிருஷ்ணனுக்கு அருச்சனன் போலப் பீதாம்பரத்திற்கு நான்.

ஒருமுறை ஏதோ ஒன்றை விளக்குமாறு பகடியாகப் பீதாம்பரத்திடம் சென்றேன். உடனே தங்குதடையின்றிச் சொன்னார்: நான் உனக்கு விளக்குமாற்றால் விளக்குவேன் என. அருமையான விடை; எனது பகடிக்கேற்றபதில் விளங்கும் ஆற்றல் விளக்கு வேன் என்னும் விடை பீதாம்பரத்தின் விவேகத்தையும் சொற்சவையையும் காட்டுகின்றது.

பீதாம்பரத்தின் பிரதான பயித்தியம் ஒன்றை முன்பு சொல்ல மறந்துபோனேன். தமது குருவின் துறவுகோலங் கண்டதால் பிறக்க பயித்தியம் அது. தானும் தலையை மொட்டையடித்தார்; உச்சியில் நாலு மயிர்வைத்துக்கொண்டு வெள்ளைக்கலையூத்துப் பிரமசியம் பூண்டுகொண்டு சிலாலம் தீரிக்க அவரது அந்தக்கோலம் இன்னும் எனது மனத்தில் தோன்றுகிறது. அதிகம் மயிருள்ள சிலுப்பாத்தலையினும், உச்சியில் நாலுமயிருள்ள மொட்டைத்தலை பீதாம்பரத்துக்குப் பெரும் பாரமாய்ப் போயிற்று. மொட்டைத் தலையின்பாரம் தாங்கமுடியவில்லை. இதனால், பீதாம்பரமும், அவரின் நண்பர் பரமசாமியும், தலைமயிரைமீண்டும் வளர்த்துச் சிகையலங்காரம் செய்துகொண்டு தலைப்பாரம் தீர்க்கு குடும்பி (குடும்பக்காரர்) ஆன செய்தி நகையும், உவகையும் தருகின்றது.

பீதாம்பரன் படியாத பிள்ளைகளுக்கு அடியாத ஆகிரியர்; நண்பர்கள் புரிந்த குறும்புகளைச் சுகித்துக்கொண்ட நல்லங்கள்; மென்மையும், இனிமையும்; செம்மையும், எளிமையும் வாய்ந்த இன்கவிப்புவர்; ஈழத்தின் இயற்கை அமைதியை நன்கு பயன்படுத்த வழிசெய்த தேசீயச் செல்வர்; வடக்கையும் கிழக்கையும் மனத்தாலும், குணத்தாலும் இனைத்துவைத்து வாழ்க்கை நடத்திய மாபெருஞ் சாதனைமன்னர். மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியில் மனங்கிறவு கொண்ட வளர்த்தமிழ்ப் பண்பாளர்.

“யாதானும் நாடாமால், (யாதானும்) ஊராமல்
என்னெனுவன் — சாந்துதுணையும் கல்லாதவாறு”

என்னும் திருக்குறலை நினைந்து நினைந்து மரணம் வரையும் ஒரு மாணவராக வாழ்ந்த தமிழ்மகன் பீதாம்பரன் நீடுவாழ்க.

குருக்கள் மடம்,
மட்டக்களப்பு.

ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை.

21 - 4 - 72.

Relationship of Late M. Peethambaran

Father:	Nannithamby Marimuthu
Mother :	Emmly Annamuthu, Daughter of Mr. & Mrs. Vairavanathar
Wife :	Potkodinayagi Peethambaran, Daughter of Mr. & Mrs. Kanagaratnam, <i>Tirukkonamalai</i> .
Wife:	Late Mrs. Nagaratnam Peethambaran, Daughter of Mr. & Mrs. Thambiah, <i>Urumpirai</i> .
Brother :	Late A. M. K. Cumarasamy (Formerly - Registrar of University)
Children :	Mrs. Leela Sothisrihari, U. K. Mrs. Chandra Edgar Thamotheram U. K. Vivekananda Rajah Esq., (ALKEMIE, Ceylon Ltd.) Mrs. Nallanayagi Rajaratnam Jegatheeswaran Esq., Germany. Miss Buvaneshwari Peethambaran (Homoeopathy and BIO Chemistry) Homoeopathy Medical Mission, Madras State.
Parameshwaran Esq.	PARAMESH KONESH (Recording Artists) The First Ceylon Tamil Record Producers.
Koneshwaran Esq.	

Daughters - in - law :

Mrs. Zoe Vivekanandarajah, Daughter of
Mr. & Mrs. Fri, Colombo.

Mrs. Sivajini Jegatheeshwaran, Daughter of

Grand Children:

	Raja Kyrie	Rajaratnam
	Raja Lakha	"
Mast.	Raja Vithuran	"
	Barathi	Vivekanandarajah
	Jeevi	"
	Radhika	Sothisrihari

Brothers - in - law :

- C. Navaratnarajah Esq., (A. F. C.), *Thirukkonamalai.*
 V. C. Aruliah Esq., *Kopay.*
 R. Nadarajah Esq., *Batticaloa.*
 N. S. Arumugam Esq., *Urumpirai.*
 P. K. Mathiyaparanam Esq., *Urumpirai.*
 Late T. Thambirajah Esq., *Malaysia.*
 Late T. Thambapillai Esq., *Chankanal.*
 Late C. V. Kumarasooriyar Esq., *Thirukkonamalai.*
 Late G. Cumarasamy Esq., "
Cousins : Late Logasundaram Esq., *Madduvil.*
 Selvathurai Esq., *Puttalam.*

Sisters - in - law :

- Mrs. Agilandeswari Nadarajah, *Batticaloa.*
 Mrs. Thangaratnam Arumugam, *Urumpirai.*
 Mrs. Pakyaratnam Mathiyaparanam, *Urumpirai.*
 Late Mrs. Pavalaratnam Thurayappa, *Malaysia.*
Nephews : Mano Cumarasamy Esq., (Supdt. of Surveyor)
 Mohan Cumarasamy Esq., Doctor (Army Hospital)
 Raja Ariyaratnam Esq., Editor (*Chinthamani*)
 Capt. Chinniah Esq., *Chundikuli.* *Chavakachcheri.*
 Tharmalingam Esq.
 Capt. Rajathurai Esq., *Amparai.*
 Reginald Jayapalan Esq., *Borneo.*
 Percy Shanthapalan Esq., *U. K.*
 Christie Esq.
 Ariyapalan Esq.
 Late M. Mahadeva Esq., *Urumpirai.*
 M. Devaraj Esq., "
 C. V. C. Shanmugathasan Esq., *Thirukkonamalai*
 K. Yoganathan Esq., "

- Nephews:*   K. Maheshwaran Esq., *Malaysia*
                       K. Kulandren Esq.,   "
                       K. Parameshwaran Esq.,   "
                       T. Sivasambo Esq., *Colombo*
                       T. Thuraiyappa Esq.,   "
                       T. Loganathan Esq.,   "
                       Mast. N. Navakumar, *Thirukkonomalai*
                           ,, N. Navendran   "

Niece: Mrs. Amirtham Thevarajan, *U. N. O.*
                       Mrs. Chandra Selvaratnam, *Colombo.*
                       Miss Nirmala Navaratnarajah *Thirukkonomalai*
                       Miss Niranjala Navaratnarajah   "
                       N. Navajothi   "
                       Mrs. Parameshwari Kirishnapillai *Karanavai*
                           ,, Sathiya Bama Nadarajah *Puttur*
                           ,, Kanthimathy Velautham *Thirukkonomalai*
                           ,, Patmalogini Chelliah   "
                           ,, Maheshwari Ratnasingam *Bandarwela*
                           ,, Rajeshwari Kunaraja *Kantalai*
                           ,, Maharani Karalasingam *Malaysia*
                           ,, Theeravathy Fernando *Colombo*
                           ,, Saradhadevi Perayiravar *Urumpirai*
                           ,, Poomany Ponnuthurai *Chundikuli*
                           ,, Jeyamany Broodi *Colombo*
                           ,, Thavamany Arunachalam *Jaffna*
                           ,, Rani Mariyadas *Kopay*
                           ,, Kirupamani Samuel *Kopay*
                           ,, Malar Nambiarooran *Thirunelveliy*
                           ,, Pavali Anadarajah
                           ,, Saraswathi Subramaniam *Chankanai*
                       Miss Lydia Thambirajah *Chundikuli*

வித்தகனிற்கு வித்தகன் சிறப்பு

தேர்க்கூ தேர்ந்த தேசிகன்

ஆக்கியோன்: அமரர் - மா. பீதாம்பரன்

20 - 7 - 1968

மட்டு மாநகர் யாழ்த்திருக் கோணமூரம்
பட்டி ஈத்திற் பரமஹம் ஸர்மொழி
இட்டு வைத்த இலங்கை இசைமணி
மட்டி லாக்கலை ஞமயில் வாகனன்!

ஈழ நாட்டின் எழின்மணி இண்ணிசை
ஆழங் கண்டுபண் ஆய்ந்திடு பாவலன்
வேழ மாழுகன் வேலவண் அண்ணியை
நாளும் பேரற்றிடும் நல்லிசை நற்றவன்!

முந்தை முத்தமிழ்ப் பாவலர் யாவரும்
வந்தொ ருவடி ஸரகிய நாவலன்
சிந்தை யில்விவே காநந்தச் செம்மலை
பந்த நீக்கப் பயில்தரு பண்பினன்!

காரை யூர்வரு கண்ணம்மை கற்பின்நற்
சிரு டைத்திரு வாகிச் செழுங்கலை
ஆர்வ மேரடறிந் தாய்ந்திசை யின்திறம்
பேரி யாழ்முறைப் பெற்றியைக் கண்டவன்!

சிர்வி ளங்குஞ் சிலப்பதி காரத்தின்
பேர்விளங்கிட யாழிசை பெற்றவன்
தேர்க் லைபல தேர்ந்தநற் மேசிகன்
வார்க டற்புவி போற்று மெய்மாதவன்

வெண்பா

இயற்றமிழும் யாழ்நூலும் இன்பரசக் காட்சி
பயிலும் மதங்களைர் பாவும் - மயிலோனைய்
வந்துகித்து மாநிலத்தில் வண்டமிழ்க்கு வாழ்வதைச்
தந்தார் விபுலரநந் தரீ.

தமிழ்ச் சூடர் விபுல பீதாம்பரன்

பேரார் விபுலானங் தப்பெரியோன் பொற்பாதம்
நேராய்ப் பணியும் நிறைதமிழன்;—பேராசிரியன்;
பிள்ளைக் கவியில் பெரும்புலவன் பீதாம்பரன்;
வள்ளலடி சேர்ந்தான் வளர்ந்து.

தமிழ்ச்சூட ராம்விபுல பீதாம் பரனர்
தமிழின்பஞ் சார்ந்த தவத்தால் — அமிழ்தின்
சுவையை விரும்பிச் சுகபோகம் நீக்கிச்
சிவன்தாள் அடைந்தார் சிரித்து

மரபின் வழிவந்த மாபுலவன் என்று
பலரும் புகழுப் படியில் — தாம் வாய்ந்த
பைந்துமி ஷைத் தந்த பீதாம்ப ரனில்லை
செந்தமிழ்க்குத் தொண்டு செய

இராஜவரோதயம் வீதி,
திருக்கோணமலை.

23-4-72.

பெ. பொ. சிவசேகரம்

சீதாரு மன்போலச் செல்வமோடுய ரொழுகப்
பீதாம் பரனென்னும் பெரியார்—மேதாவி
ஓப்புயர்வற்றெழுதிவிலொடுக்கம்முதலாயோர்த்தவுனை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே ணரினி.

திருக்கோணமலை;
9-4-72.

மு. நமச்சிவாயம்,

உள்ளத்தில் அழகொழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்

உயிர் ஒண்யமே

மதுரை மீனட்சியம்மனைப் பார்த்த குமரகுருபர், அந்தத் திருவுருவத்தை உள்ளத்தில் அழகொழுக எழுதிவைத்துச் சதாகாலமும் பார்த்துக் கொண்டே இனபுற்றிருந்தார் போல் விளங்குகின்றது.

அழுகு பலவகை:- உடையழுகு, நடையழுகு, உரையழுகு, கலையழுகு, குணவழுகு, பண்பழுகு, கொடையழுகு எனக் கூறப்படுகின் நீண்டுகொண்டே போகும்.

மகாத்மா காந்தியைப் பார்க்காதவர்களுக்கும்; அவர் பெயரைக் கூறிய மாத்திரத்தில் அவரையறியாமல் ஒரு பற்றுக்கோடு உண்டாவதை நாமறிவோம். அந்த உடலில் அழுகில்லை. அழுகில்லா உடலிலே அழுகுள்ள ஒரு ஆத்மா இருந்ததனால், அந்த ஆத்மீக அழுகு முகத்தின் ஊடாக வெளிவந்று ஒருவிதக் கவர்ச்சியை உண்டாக்குகின்றது. அந்த ஆத்மீக அழுகுக் கவர்ச்சி பார்த்தவரையும் பணியச் செய்துவிடுகிறது. அத்தகைய அகக் கவர்ச்சி பீதாம்பரனுரிடமும் ஓரளவு கண்டோம்.

தமிழுக்கு முகரம் ஒரு சிறப்பெழுத்து. அந்த முகரத்தைக் கொம்பளவாக்கிப் பேசு பவர்கள்தான் அதிகம். தமிழ் ஒரு அழுகு பாலை. எழுத்துக்களின் மாத்திரயளவை அறிந்து உரிய மாத்திரயுடன் தமிழைப் பேசும்போது அழகொழுகும்.

தமிழை அழகொழுகுப் பேசுபவர் விபுலானந்த அடிகளார். அப்பேச்சை அடியோற் றிப் பேசப்பழகியவர்கள் பலர், வெற்றி இரண்டொரு பேருக்குத்தான். அதில் பீதாம்பரனுர் ஒருவர் எனக் கூறின் மிகையாகாது.

நற்குடிப் பிறப்பும், பெற்றேரின் இல்லச் சிறப்பும், பரம்பரைக் கல்விச் சிறப்பும், பெரியோர் உறவும், சங்கநூற் பயிற்சியும் ஒருங்கே சேர்ந்ததனால் கல்விக்கு அடித்தளம் மிக ஆழத்தில் இடப்பட்டது. அதனால்:- உள்ளுவதெல்லாம் உயர்பள்ளி, உரைப்ப தெல்லாம் உள்ளத் தொடர்பு கொண்டு, படிப்பதெல்லாம் பழந்தமிழ் நூல்களாகி, நினைப்ப தெல்லாம் தமிழ்த்தாயின் உயர்வுமாகி, ஒரு இல்லறத் துறவிபோல் வாழுந்தார் பீதாம்பரனுர்.

வீர விவேகானந்தரின் கவர்ச்சியிக்க ஆளுமையினால் கவரப்பட்டு அவரின் ஆங்கிலப் பேச்சையெல்லாம் அளங்கு படித்துத் தானும் ஒரு துறவியாக வேண்டுமென்னும் ஆசை தொட்டது பீதாம்பரனாரை. ஆனால் விபுலானந்த அடிகளாரின் தொடர்பு தீசை திருப்பியது, கல்வித் துறையில் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்னும் ஆசை பிடித்தது. உழைத்தார், இரவுபுகலாக; ஊன் உறக்கம் இன்றி. மாணவருக்குத் தாயுமானார், தந்தை யுமானார். உயர் நிலைப் பள்ளி யாணவருக்குக் கணிதம் போதிப்பதில் சிந்தனை செயல் எல்லாஞ்சு செலவிட்டார்.

படிப்பிப்பதும் ஒரு கலை, அந்தக் கலை வல்லுநர் இக்காலத்தில் அரிதரிடு. அழகுளார் விஞ்ஞானக் கல்வி படிப்பிப்பதும், பீதாம்பரனார் கணிதம் படிப்பிப்பதும், இராமச்

சந்திரனுர் ஆங்கிலம் போதிப்பதும், பெரிய தம்பியார் கம்பன் கவியமுகு காட்டுவதும், பார்க்கவும் அழகு, கேட்கவும் அழகு, பயனும் அழகுதான்,

இவர்களெல்லாம் ஆசிரியராகவிருந்து போதித்த காலம், திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரிக்கு ஒரு பொற்காலமாக விளங்கியது. அக்காலத்தில் மாணவரிடையே ஒரு மனத்தென்பும் வீர உணர்ச்சியும் காணப்பட்டது. உறங்கிக் கிடஞ்ச ஆற்றல்களெல்லாம் ஒருங்கே வெளிவந்து பரிட்சைகளில் வெற்றி விளையாட்டுத் துறையில் வெற்றி, ஒழுக் கத் துறையில் உயர்வு ஒவ்வொரு துறையிலும் வெற்றிமேல் வெற்றியிட்டுவதற்கு இந்த உத்தம ஆசிரியர்கள் உழைத்தார்கள். இந்தப் பெருமைகளெல்லாம் அடிகளாரையும் பிதாம்பரனுரையும், இராமச்சந்திரனுரையும் பெரிய தம்பியாரையும் சேர்ந்தது. எவர் திருக் கோணமலை இந்துக் கல்லூரிக்கு வந்தாலும் ஆசிரியர்மாரைக் கண்டதும் ஒரு தயக்கம், இந்துக்கல்லூரியில் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு உரைகல்லு இருக்கிறதே.

ஆங்கிலத் துறையில் இராமச்சந்திரனுர் என்னும் உரைகல்லு, படிப்பித்தல் கலையில் பிதாம்பரனுர் என்னும் உரைகல்லு, விஞ்ஞானத்துறையிலும் தமிழ்த் துறையிலும் அடிகளாரும், புலவர் மணியும் வந்தார்கள். சில கல்வி நிபுணர்கள், பரிசோதகர்கள், தெரியாமற் தங்களை இந்த உரைகல்லுகளில் உரைத்துக் கொண்டார்கள். பத்தரைமாற்றுப் பசும் பொன் என நினைத்துக் கொண்டு திரிந்தவர்களெல்லாம் மருண்டு தாழ்ந்தார்கள்.

“நடந்தாய் வாழி காவேரி”

சிலப்பதிகாரத்தில் கானல்வரி கனகவி ஜயர் முடித்தலையை நெரித்தது என்பர் கல்வி மாண்கள்; இந்துக் கல்லூரியில் ஒரு நாள் ஆசிரியர்கள் வயிற்றை நெரித்தது.

கானல் வரிப்பாட்டை அடிகளார் படிக்கும் பாணியில் பிதாம்பரனுர் ஓர் அறையிலிருந்து அப்பியாசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். காலை 6-30 மணியிருக்கும். கானல் வரிப்பாட்டின் ஒசையைக் கேட்ட அடிகளார் பல்துலக்க எடுத்த பசையை வைத்து விட்டு அறையை நோக்கி நடந்து வந்து சிலப்பதிகாரம் படிப்பிக்க ஆரம்பித்தார். இராமச்சந்திரனுரையும் அமைத்து இளங்கோ அடிகள் செகசிற்பியார், செல்வி. கிட்ஸ்வேட்ஸ்வத் முதலை ஆங்கிலக் கவிகளுக்கு ஒரு என்னளவுஞ் சனைத்தவரல்லர். சிலசில இடங்களில் அவர்களையும் மிஞ்சி விட்டார். காணபோம் வாரிர் என்று கூறினார்.

ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் வந்தனர். முத்தனும் அகப்பட்டுக் கொண்டார், காவேரி நடப்பது போல சிலப்பதிகாரப் பாடமும் நடந்தது நண்பகல் 12 மணிவரை. பசி வயிற்றைக் குடைந்தது. விழுத்தின் உட்புகுந்து தன்னை மறந்து நேரத்தையும் மறந்து பசியையும் மாணவரையும் மறந்து படிப்பு நடந்து நடந்து கொண்டேயிருந்தது. வயிற்றைத் தடவினார் பெரிய தம்பியனர் பலதடவை. மற்றவர்கள் பசியென்று சொல்லவும் பயம். பசிப்பிணி வாட்டவும் பேசாதிருந்தனர். அடிகளாரிடத்திருந்த பயபக்தி பசி தைச் சுவைத்துச் சுவைத்துக்கொண்டே போன அடிகளாருக்கு அவிச்சுவை கேட்டு சிற்றைப் பெரியதம்பியனார். மற்றவர்களுக்கிடையில் பயத்துக்கும் பசிக்கும் இடையில் பெரிய தவர் வெற்றிகண்டு விட்டார்.

“என்ன நேரம்”

கடைக் கண்ணால் இச் செயலைக் கண்ட அடிகளார் “என்ன நேரம் தம்பி” என்று பீதாம்பரனாரிடம் கேட்டார். தம்பியென் அழகொழுக அழைப்பது பீதாம்பரனை மாத்திரமே. ஒருமணியாகுது என்றார். ‘என் இவ்வளவு நேரமுஞ் சொல்லவில்லை யென்றார் அடிகளார். யார்சொல்வது யாருக்குச் சொல்வது என்று தனக்குள்ளே ஒவ்வொரு வருங் கூறிக்கொண்டார்கள் மதுரைக்காண்டமும் பசியும் முடிந்தது.

“பழஞ்சரக்கு வியாபாரம்”

அடிகளார் இந்துக்கல்லூரியில் இரண்டு முன்று வருடங்கள் அதிபராகவிருந்தார். அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வுகிடையாது உண்ணும் நேரம் உறங்கும் நேரம், இவை இரண்டையும் நிகாலை எஞ்சீய நேரம் முழுவதும் படித்தல் புதுப்புது முறைகளைப் படித்தல் - அவற்றை மாணவருக்கு முறையே படிப்பித்தல். புதுப்புது முறைகளையும் விழயங்களையும் ஆசிரியர்கள் படிக்காதிருந்தால் ‘பழஞ்சரக்கு வியாபாரம் ஆகிவிடும்’ என்றார் அடிகளார். அதைப் பக்தியுடன் கையேற்று நடத்தியவர் பீதாபரனு ஒருவரே.

சாந்துணையங்கற்ற ஆசிரியர்ல்லவா? இப்பெருந்தகை.

‘சினிமன்னுஞ் சேந்தரரைக்கிகால்ஸி’

ஆசிரியருக்கு இலகுவில் சினம் வந்துவிடுமானால் மாணவர் நிலை மிக மோசமாகும். ஒரு உத்தம ஆசிரியருக்குச் சினம் வருவதில்லை. பொறுமையென்னும் அணிகலம் அவருக்கு அழுகுசெய்யும், அன்பு அனைவரையும் பின்னக்கும், ஆற்றந் தல்வியறிவு மரியாதைகொண்டுவரும். பீதாம்பரனாரிடத்தில் சினத்தைக் காண்முடியாது, பொறுமை இயல்புக்குணம், அன்பு அவர் நற்குடிச் சொத்து இவையே இன்னும் என்றும் பீதாம்பரனார்மனக்கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது.

‘படிக்கவேணும், ஆராய்ச்சிசெய்யவேணும் அச்சுப்போடவேணும்’

என்னைக்கண்ட நேரமெல்லாம் என்ன படிக்கிறோம், என்ன எழுதுகிறோம் எதை அச்சுப்போடுவோம்? என்ற கேள்விகள்தான் வரும். படிக்காத எனக்கு ஒன்றும் அச்சுப்போடாத எனக்கு இக்கேள்விக்கணைகள் நெஞ்சைப் பிளப்பதுபோலிருக்கும். இக்காரணத்தால் இவரைக்கண்டாலும் காணுதலர்போல் பலமுறைசென்ற கீழான தன்மையை நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் நெஞ்சை உறுத்துகிறது. இத்துறைகள் நிறைந்த ஒரு ஆத்மாவாக - இவருக்குப் பிறப்பிருந்தால் இவர் பிறந்து பூர்த்திசெய்வார் என்பது உண்மை.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

திருக்கோணமலை

பண்டிதர்: ஜ. சுவாமி முத்து

23-4-72

நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்

நல்ல தமிழ்நினர்

விபுலபீதாம்பரன்

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக” என்பதற்கேற்பத் தோன்றிய ஈழத்தமிழ்நினர் மா. பீதாம்பரன் அவர்கள் தமது 74வது வயதில் எதிர்பாராத விதமாக 5-4-72ல் இறக்காலும், அன்னவர் தமிழ்மொழிக்கும், சைவத்திற்கும் ஆற்றிய சேவையை இலகுவில் ஏவரும் மறந்துவிட முடியாது.

மட்டுங்கர் கந்தசவாமி விபுலானந்தரின் அன்புக்குரிய மாணவராக விளங்கிய திரு. பீதாம்பரன் அவர்கள், சவாமிகள் கைப்பட எழுதிய கடிதங்கள், பாடல்கள் நூல்களின் பிரதிகள் என்பனவற்றைத் தம்முடிரிலும் மேலாகப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தார். சைவ சமயத்தில் ஆழந்த பற்றும், அறிவும் கொண்டிருந்த பொழுதும் பிற சமயங்களின் உண்மைப் பொருள்களை எவ்வளவு தூரம் அறிந்திருந்தார் என்பதை அவரிடம் நெருங்கிப் பழகியவர்களே உணரமுடியும்.

பன்மொழிப்புலவர் நல்லூர் சவாமி ஞானப்பிரகாசியாரிடமும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு தனது சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டதாக அவர் கூறும்பொழுது உண்டாகும் மனமகிழ்வைக் கண்டவரன்றி வேறு யார் உணரமுடியும்.

தலைத்தமிழ் உரைநடை எழுதுவதில் தலைசிறந்து விளங்கிய மறைக்கையடிகள் முதற் கொண்டு இன்றைய தமிழ்நினர்களான திரு. கி. வா. ஐகந்நாதன் திரு. வெள்ளௌரணர் ஆகியோருடன் நேரடியாகவும் கடித மூலமாகவும் கொண்ட தொடர்புகளின் மூலம் தான் பெற்ற இன்பத்தைத் தன்னாலே சேர்ந்தவர்களும் பெறவேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறும் சிற்பபிளை என்னென்றெடுத்துரைப்பது

சாவகச்சேரியில் பிறந்து வளர்ந்து பல கல்லூரிகளின் அதிபராக, ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளராக, கல்வி அதிகாரியாக அவர் பணியாற்றிய காலங்களில் பயன் அடைந்தவர்கள் பலராவர்.

சாந்தங் கனிந்த பார்வையும், அன்பும் இனிமையும் கலந்த உரையாடலும் அரவணைப்பும், பழும் அழகும் எவரையும் காந்தம்போல் கவரங்நிழுக்கும் தன்மைவாய்ந்த குணங்களாகும். அனஞ்சிடம் பாடங்கேட்டவர்கள் பலர்; சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டவர் பலர்; நடமாடும் பல்கலைக் கழகமென்று பலராலும் அழைக்கப்பட்ட அறிஞர் திரு. பீதாம்பரஞ்சிடம் உள்ள தமிழ் நூல்கள் எட்டுச் சுவடிகள்தான் எத்தனை எத்தனை. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைப்பகுதியினரே தனியாக ஒரு தட்டெழுத்தாளரானியித்து இவரிடம் இருந்த தமிழ் நூல்கள் ஏகேள என்பவற்றின் பெயர்களையும் அமைப்புக்களையும் எடுத்ததென்றால் அவரின் பெருமைதான் என்னே!

பாலபோதினி, பாலபாடம் போன்ற சிறுவர்களுக்கான நூல்களில் இவரின் கவிதைகள் பலவற்றைக் காணலாம். எனவே இவரைக் குழந்தைக் கவிஞரெனவும் பலர் பாராட்டினர்; பட்டமும் தூட்டினர்.

தமிழையும், சைவத்தையும் தமது பேச்சாகவும், மூச்சாகவும் கொண்ட திரு. பீதாம் பரனார் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட அவாக் கொண்டிருந்தார். சில வருடங்களாக அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த இரத்த அமுத்தனோய் காரணமாகத் தனது எண்ணத்தை நிறை வேற்ற முடியாதிருந்தார். எனினும் தன்னால் முடிந்த நேரங்களில் பல நூல்களை வெளியிட்டத் தயார் செய்து கொண்டு இருந்ததுமல்லாமல்; தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல அறிஞரின் நூல்களை ஈழத்திற் பதிப்பதற்கும் பதிப்புரிமை எடுத்து வைத்திருந்தார்.

தமது இறுதிக்காலத்தில் பல ஆண்டுகள் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த அறிஞர் அவர்கள் தன் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் மொழிக்கும் சமயத்திற்குமே செலவிடத் தீர்மானித்திருந்தார். கருவிலே திருவுடைய அறிஞர் மா. பீதாம்பரன் அவர்கள் இறந்தது தமிழ்க்காலம் நல்லுலகத்திற்கும், சைவசமயத்திற்கும் பேரிழப்பாகும்.

அறிஞர் அவர்களின் கனவுகள் நனவாக வேண்டும். அவரிடம் உள்ள நூல்களும், அவர் வெளியிடவிருந்த நூல்களும் தமிழ் மக்களுக்கும் பயன்படவேண்டும். அதன் மூலம் தமிழினம் பலன்டைய வேண்டும். அன்னுரின் பணியினை அவரின் பின்னொளன் ஈழத்தின் புச்சிபெற்ற மெல்லிசைக் கலைஞர் பரமேஸ்ஸ் கோணேஸ் ஆகியோர் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அதுவே அறிஞர் அவர்களின் ஆன்ம சாந்திக்கு வழியாகும்.

அதற்கான தமிழ்த்திறனும் மனத்தெரியமும் ஷிடாமுயற்சியும் கடமையுணர்ச்சியும் என் அஸ்புக்குரிய பரமேஸ்ஸ் கோணேஸ் அவர்களிடம் உண்டென்பதை உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

திருக்கோணமலை,

புலவர். ஏ. டபிள்யூ. அரியநாயகம்

23-4-72.

விண்ணவர் செந்தமிழ் கற்றிட வேண்டு

விண்ணகமேகினுன்,

தமிழ்ச் சுடரோளி வீபுலன் தொழும் பீதாம்பரன்
தண்தமிழ் போற்றினுன் சைவத்தை நாட்டினுன்:

குங்குமம் கொண்டவள் சந்தனப் பொட்டிட
வேட்டி சால்வையும் தரித்து
சங்கை இதுவென சங்கத் தமிழன்
இலட்சணம் பேசுவான்
எச்சமயத்திலும் லட்சம் கொடுப்பினும்
தட்சணை வாங்கிடான்
பிச்சையெடுப்பினும் பைந்தமிழ் செழிக்கப்
பண்ணுடன் பாடுவான்
தைவம் நழைக்க வாழுவான்.

பெற்றெடுத்த பிள்ளை எண்வர் சிறப்பும்
சீரிப்பிற் காட்டுவான் — அவர்
கற்றவர் கலைஞர் கண்ணியர் என்று
கண்டு மகிழ்ந்திருப்பான்
பிள்ளைப் பாட்டுக் கவிஞர் நானெடா என்று
பேரரைத் தேற்றுவான் — அவர்
தேசம் முழுவதும் செந்தமிழ் தீட்ட
சிந்தையில் உட்டுவான்
அதையவர் சீதனமாக்குவான்.

சத்தீய சோதனை தத்துவம் கண்டவன்
சன்னதி தேஷினுன்
சங்கம் வளர்த்திட்ட செந்தமிழ் செழிக்க
செங்கையாற் தீட்டினுன்
சாதி மதங்களின் சங்கதி சொல்லிச்
சாதனை காட்டுவான்
சாத்திரம் சைவமும் சாற்றிட வந்தவன்
சங்கமமாகினுன்
சங்கரன் தன்னுடன் சங்கமமாகினுன்.

சைவமும் கிறிஸ்தமும் புத்தமும் புனித ஸ்லாம்
ஒதுவான் — அதைப்
புத்துலகம் போய்ப் புதுமைநாட்டப்
புனிதனேகினுன்

இசைத் தத்துவம் பேசும் சந்தன மனத்துச்
சத்தியனேகினுன்
சங்கை விபுலனின் சங்கம் வளர்த்தவன்
சாதீஸ காட்டினுன்
சாகா வரலுமாகினுன்.

அந்தமிலாங்கிலர் செந்தமிழ்த் தாய்க்குச்
சீதனமாக்குவான் — அந்தச்
சீர்வரிசைகொண்டு தேசம் முழுவதும்
செந்தமிழ் சாற்றுவான்
எந்த மொழி இங்கு வந்திட்ட போதும் — செந்தமிழ்
தாயெனப் பாடுவான்
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்குமெழுந்திட
எம்தங்கை பாடுவான்

இசைதானே மீட்டுவான்,

வித்தகன் விபுலன் பொற்பதம் போற்றும்
உத்தமன் ஏகினுன்
விண்ணுலகம்போய் எண்ணம் சிறைந்தவன்
இதயம் தேடினுன்
விண்ணவர் செந்தமிழ் கற்றிடவேண்டி
விபுலன் கூவினுன்
வித்தகன் பக்தன் பீதாம்பாறும்
விண்ணகம் ஞோக்கினுன்
விரைந்து விண்ணகம் ஞோக்கினுன்.

மெல்லிசைக் கலைஞர் பரமேஸ் கோணேஸ்
(பிள்ளைகள்)

அமரர் - விபுல பீதாம்பரன் அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் அனைத்தும்
வெகுவிரைவில் அச்சிடப்படும் என்பதை அறியத்தருகின்றோம்.

தமிழ்ச்சுடர் விபுல பீதாம்பரன் கலையகம்,
“யாழ் அகம்” திருக்கோணமலை.

மெல்லிசைக் கலைஞர்
பரமேஸ் கோணேஸ்

தமிழ்ச் சுடர் மா. பீதாம்பரன்
Tamil Chudar M. Peethambaran

Formerly: Inspector of Schools.

Lecturer: Govt. Training College — Kopay.

1. Member of the Advisory Committee on the Production of Tamil Text Books.
2. Assistant Examiner (Education Department)
Assistant Secretary and Examiner. J. O. S. S.
3. First Head Master, Saiva English School — Sankathanai.
(Chavakachcheri Hindu College)
4. First Principal (Reorganised)
Stanley Govt. Central School, Jaffna.
5. Mathematics Master and Tamil Pandit
R. K. M. Hindu College Thirukkonomalai (1925 — 1928)
6. Author: ஆக்கியோன் மதங்களுமாமணி மாண்மியம்
(சாகித்திய மண்டல விரிவுரை) விபுலானந்த வெண்பா
7. Editor: (a) Cambridge Senior Tamil Texts 1923
(b) Educational publications: S. P. Press.
(c) Angilavani ஆங்கில வாணி
8. Author: விவேகாநந்தபதிகம், பூஞ் இராமகிருஷ்ண அகவல் 1921
இளஞூர் கணிதம் 1 — 5 (1923)
9. Head Master: Govt. Rural Scheme Schools.
Batticaloa 1934 — 1941
10. First Prize: அகில இலங்கை முதற்பரிசில்
பிள்ளைப்பாட்டு Poems for the very young 1934
All Ceylon Tamil Essay — First Prize 1918.

சிறப்பு

சுவசமி விபுலானந்தரின் முதல் மாணவர்.

சுவசமி விபுலானந்தராற் தமிழ் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரே ஒருவர்.

250349

MELLISAI KALAINAR
PARAMESHI KONESH

"Yarl Aham"
9, Huskison Street,
THIRUKKONAMALAI. CEYLON.